

BREUKZONE OP OCEAANBODEM

Een paar jaar geleden ontdekte men het bestaan van een 7200 km lange barst in de bodem van twee oceanen, t.w. van de Indische en Atlantische Oceaan. Men vermoedde toen te doen te hebben met een doorlopende breukzone, e.e.a. op grond van het gedrag van aardbevingsgolven. Dit vermoeden nu is onlangs bewaarheid.

De diepe scheuren die ten zuiden van Kaap de Goede Hoop, bij elkaar komen blijken inderdaad een continu karakter te hebben. De ontdekking, gemaakt door geleerden aan boord van het onderzoekingsvaartuig Vema, zo lezen wij in S.N.L. (Vol. 77 no. 12, maart 1960) kan van dienst zijn bij de bepaling van het ontstaan van de voornaamste kenmerken van de waarde en van veranderingen die in de loop van de aardhistorie zich hebben voorgedaan.

De Vema, die nu op een wetenschappelijke kruistocht is m.i.v. de circumnavigatie van het zuidpoolcontinent, was met het onderzoek van bedoelde barst belast.

Zes "crossings" over de oceaanspleet in de Indische Oceaan onthulde, dat de barst doorlopend was en dat hij een wereld-wijde actieve aardbevingszone langs de gehele lengte volgt.

Metingen brachten eveneens aan het licht dat de barst ongeveer 1,5 km diep meet, 1,5-8 km breed op de bodem en 6-32 km breed aan het bovendeinde. Zie verder hogergenoemd blad.